

klædeligt, vil jeg ikke blande mig i fru Margrete Aukens smag, men jeg vil dog sige, at jeg tror, vi har en fælles interesse i, at vi på en eller anden måde sikrer, der bliver taget hånd om det her problem. Og hvis hr. Poul Andersen mener, at han helst først vil stemme for det her, når Rigsrevisionen har kigget på en sag, som i øvrigt mest handler om, hvorvidt DSB's tilbud er troværdigt eller ej, så for min skyld ingen alarm. Vi genfremsætter det gerne, hvis det er det, der skal til. Men det kan vi jo tale om.

Trafikministeren (Flemming Hansen):

Jeg vil gerne takke Folketingets partier for en god debat. Jeg synes, den har været præget af mindre ophidselse end det, jeg har oplevet, når vi før har diskuteret banedriften og Arriva, og hvad der ligger oppe omkring det. Jeg vil endda tillade mig at gå så vidt som til at sige, at jeg synes, det har været en yderst saglig debat, og det har jeg været meget glad for, og det har jeg ligefrem længtes efter. Så jeg takker af hele mit hjerte Folketingets partier.

Jeg skal nemlig sige, at da jeg tiltrådte som minister, var der et venligt menneske, der sagde til mig, at jeg skulle være opmærksom på, at næst efter seksualdriften var jernbanedriften den vanskeligste at styre. Og jeg skal erkende, at jeg i de 10 første uger her har gjort mig mange overvejelser om, hvorvidt han nu formulerede det rigtigt eller han mente det omvendt. Men det vil jeg fortsat være opmærksom på.

Til de enkelte ordførere vil jeg sige – og jeg synes, hr. Buhrkall sagde det meget befriende og meget klart, og hr. Ikast gjorde i øvrigt det samme senere: Giv nu Arriva arbejdsro. Og dermed også: Lad os dog nu være fair over for en ny medspiller på markedet. Hvis ikke de klarer deres forpligtelser, så skal vi nok komme efter dem alle sammen. Men giv dem dog en fair og en ordentlig behandling.

Til hr. Poul Andersen vil jeg – og det skal specielt ses på baggrund af den debat, vi havde under F 11 – sige tak for et godt indlæg præget af stor saglighed. Hr. Poul Andersen anerkender DSB-medarbejdernes meget, meget store engagement, og det er jeg enig i. Hr. Poul Andersen taler om et pendlermøde, der skal være mellem Arriva og pendlernerne, og der kan jeg kun sige, at der deltager ingen fra ministeriet, naturligvis, men også dér må gælde: Lad nu Arriva klare den sag, de er kontraktligt forpligtet til.

Hr. Poul Fischer er glad for udbudstanken og mener også, at den skal have lov at udvikle sig i

den retning, som regeringen har lagt op til. Det er vi glade for. Hr. Poul Fischer siger, at gennem udbud sikrer vi borgerne mest muligt for deres skattekroner, og det er vel også noget af det, som fædrene til udbuddene, der har været – det var jo længe, før jeg kom i ministeriet – i virkeligheden har haft i tankerne.

Så siger hr. Kaj Ikast, at det første udbud har været udsat for stor kritik, og det er jo rigtigt. Men hr. Ikast siger også: Lad nu Arriva få fred. Og han siger meget fornuftigt: Lad være at angribe dem for meget, for det kan i sidste ende – og det synes jeg er vigtigt – komme til at skade DSB i den kommende tilbudslovgivning. For folk andre steder i verden læser jo også, hvad der bliver sagt fra denne talerstol.

Kl. 14.35

Fru Margrete Auken støttede udliciteringen, og det noterede jeg mig. Det var en god bekræftelse. Fru Margrete Auken synes ikke, at vores ekspertise er tilstrækkelig i ministeriet. Jeg vil gerne sige, at jeg er yderst fortrøstningsfuld, og jeg bemærkede også hr. Martin Lidegaards bemærkninger om, at han ikke var enig med fru Margrete Auken. Det er jeg glad for.

Så må jeg også sige – og nu håber jeg ikke, jeg kommer til at hidse fru Margrete Auken op – at i forhold til fru Margrete Aukens meget voldsomme udfald tidligere mod beslutningerne og hele debatten omkring Arriva, synes jeg, at det var et meget afbalanceret indlæg, fru Margrete Auken havde, og det kunne jo godt give mig anledning til bekymring. Men det vil jeg undlade at lade skinne for kraftigt igennem.

Hr. Martin Lidegaard sagde, at ministeren er i en vanskelig situation. Ja, det er klart, men det er vel derfor, man er sat til jobbet. Beskrivelsen af min situation var interessant, og jeg beder om, at hr. Martin Lidegaard ikke har ondt af mig, for det er frivilligt, jeg har sagt ja tak.

Så var hr. Martin Lidegaard inde på diskussionen om at adskille funktionerne, og nu kommenterer jeg så begge vedtagelser på én gang. Der er megen fornuft i hr. Martin Lidegaards forslag, og jeg har selv udtrykt nogle tanker, der er gjort. Men jeg har samtidig sagt meget udtrykkeligt, at jeg vil ikke binde mig til, i hvilken retning vi skal gå. Jeg kan se, der er en problemstilling, som på en eller anden måde skal løses, og den arbejder vi faktisk med i ministeriet. Derfor vil jeg ikke binde mig til noget, og derfor kan regeringspartierne ikke støtte hr. Martin Lidegaards forslag til vedtagelse.